

Det får regeringen tid til at gøre på den rigtige måde, og regeringen får også tid til at undersøge, hvilke erfaringer man har i Sverige.

Det vil sige, at det, vi gør med beslutningsforslaget her, er at træffe en principbeslutning om, hvad det er, Folketinget ønsker, og derefter pålægge regeringen at lave et lovforslag, der opfylder principperne i det, vi ønsker.

Så kan man godt medtage en masse forbedringer, og man kan godt tage en længere diskussion til den tid, og det vil der garanteret også komme, men for Fremskridtspartiet at se er det her en principbeslutning om, at vi ønsker at respektere og efterkomme det ønske, som er fremsat af den afdøde, mens den afdøde var i live, og det er vores opfattelse, at de pårørende så vidt muligt skal respektere den beslutning, som den afdøde har truffet.

Tove Videbæk (KRF):

Ethvert menneske er i sin fulde ret til at disponere over såvel sin egen krop som sine egne organer, og det bør være den enkeltes suverænt selvstændige beslutning, om vedkommende vil donere sine organer eller ej.

Hvis et menneske over 18 år har skrevet under på at ville donere sine organer, bør denne underskrift regnes for lige så bindende som en underskrift i et testamente. Et testamente kan ikke uden videre omstødes af efterladte, og et testamente vedrørende organer bør heller ikke kunne omstødes, men bør respekteres som afdødes sidste ønske, afdødes testamente.

Samtidig med, at mennesker melder sig som organdonorer, bør de selvfølgelig opfordres til at orientere og forberede deres pårørende, altså informere dem om, hvordan sagerne står, i god tid og på en god måde, således at de pårørende ikke bliver forskrækkede og får lagt yderligere tyngde på den byrde og den sorg, som de i forvejen føler i forbindelse med en pårørendes dødsfald.

Jeg er da også sikker på, at hvis et familiedlem for nemmer, at resten af familien er imod eller bedrøvet over vedkommendes beslutning om at være organdonor, vil vedkommende igen overveje sagen af hensyn til familien og herefter beslutte at stå fast og skriftligt melde sig som organdonor eller ombestemme sig. Familier og pårørende vil da være informeret og kan forberede sig på situationen, hvordan den nu end bliver.

Her vil jeg så tilføje, at jeg er enig med forslagsstillerne, for så vidt angår det skriftlige til-

sagn. Et mundtligt tilsagn kan ikke bruges til noget som helst i denne forbindelse, mener vi derimod.

Kristeligt Folkeparti mener, at kun mennesker, der medvidende, bevidst og ved deres fulde fem har besluttet sig for og skrevet under på, at de ønsker at donere deres organer, bør bruges som organdonorer. Vi mener ikke, at et mundtligt tilsagn eller pårørendes tilsagn kan bruges til noget som helst, hvis ikke den pågældende selv har skrevet under og givet tilsagn.

Med dette fritager man også pårørende for den traumatiske situation, det må være ved et dødsleje at skulle tage stilling til, om et døende familiemedlem, en far, en mor, en søn, en datter, eventuelt skal være organdonor.

Man kan også forestille sig situationer ved dødslejer, hvor familiemedlemmer vil være uenige og ved dødslejet skændes om, hvis mening der er den rigtige.

Disse tilfælde vil vi helt eliminere og skåne familien for ved at sige, at kun vedkommendes eget skriftlige tilsagn kan regnes for et tilsagn om at være organdonor.

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der er brug for mere klarhed i loven om organdonation. Vi er også enige i, at den enkelte i langt højere grad end nu selv bør være i stand til at træffe den endegyldige beslutning.

Til fru Dorte Bennedsen: Nej, vi er bestemte ikke alle her enige om, at det, som dette drejer sig om, er at skaffe flere organer til donation. Det står der i øvrigt heller ikke et eneste ord om i beslutningsforslaget eller i bemærkningerne dertil.

For Kristeligt Folkeparti drejer denne debat sig om respekt for et døende menneskes sidste ønske og om hensynet til de efterladte pårørende, og vi ser da også frem til en god behandlingsproces i udvalget, hvor vi får undersøgt de forskellige vinkler på sagen nærmere.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrete Auken som privatist.

Margrete Auken (SF):

Jeg savner i grunden de debatter, vi havde for en del år siden, hvor vi også havde møder med Det Etske Råd, og hvor vi havde tid til at beskæftige os længe med en problematik, for når jeg tager det sidste indlæg fra fru Tove Videbæk her, synes jeg, det er ganske skræmmende, at der bliver sagt, at det specielt er det skriftlige tilsagn, der skal gælde. Mundtlige tilsagn kan